He is taking the exchange of idols

חליפי עבודת כוכבים קא שקיל –

Overview

The גמרא כites a גר משנה that if a גר and a גוי inherited their father, the גר מחל can say to the גמרא, 'you take the idols an I will take their equivalent in money'. The גמרא explains that if we would assume that a גר inherits his father מן התורה, how can he make this division, for he is taking חליפי עכו"ם (he is deriving benefit from תוספות (u'')). "תוספות ביינים משנה משנה און התוספות ביינים משנה משנה של התוכפות ביינים משנה און התוכפות ביינים משנה משנה משנה ביינים ביינים משנה ביינים ביינים משנה ביינים ביינים ביינים משנה ביינים ביינים

תוספות responds to an anticipated refutation:

ואין לומר טעמא משום ברירה כלומר השתא הוברר הדבר דזה חלקו - And one cannot say that the reason he is permitted to make this exchange (even if גר יורש את אביו מה"ת; meaning that now (after the exchange) it was verified that this (the money) is the s'ע"ז share in the inheritance (but not the (u'')) –

תוספות rejects this reasoning:

דאם כן אפילו באו לרשותו³ נמי יהא מותר מהאי טעמא:

For if this is so (that ברירה is effective in this situation), then even after the ע"ז came into the s'גר possession (the ע"ז was in the property of the גר), it should also be permitted to make this exchange, for this very same reason of ברירה.

Summary

The rule of ברירה is not effective in this case, for if it were, the exchange would be permitted even משבאו ליד גר.

1

¹ When the father dies, half of the estate (including half the idols) belongs to the גר יורש את אביו (if we assume that גר יורש את אביו). When the אבי exchanges his share of the ע"ז for money it is the same as if he is selling the ע"ז to his 'brother' the גרי, and is deriving benefit from ע"ז, which is אסור.

² ברירה (choosing or clarifying) is a concept that is used when there is a situation where there is a mixture (as it is here where the estate is partly in the ownership of the גר יורש and partly in the ownership of the גר יורש (את אביו מה"ח, however it is not clear which parts belong to whom. Later when each party chooses his share (whether by mutual agreement or casting lots) we can argue (on account of ברירה), that now (after the division) it is clarified that retroactively the גר inherited his portion (and not the rest of the estate), and the same regarding the גר יורש אביו is effective here, there would seemingly be no difficulty even if we assume that גר אביו ברירה, for we have now (after the exchange) clarified that initially the גר יורש אביו אביו. ע"י.

Thinking it over

תוספות states and proves that ברירה is not effective here. However what is the reason the in other places we do say ברירה, and here we do not apply ברירה $?^4$

 ^{4} See (בשם הרשב"א) בית אות יהודה אות בית לחם.